

Mødet genoptaget Kl. 12³⁰.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1152).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Handelsministeren*:

Til Bilaget.

Gruppe 03.

1) Efter 4de Linie (Gryn samt flækkede og afskallede Ærter) indsættes som ny Linie: „Hø, Halm og Hakkelse“, og Importtallet i sidste Linie „17 356 000 Kr.“ ændres til: „17 391 000 Kr.“

Gruppe 14.

2) Efter 10de Linie (Vegetabiliske Olier og Fedtstoffer.) indsættes som ny Linie: „Bog og Asphalt.“, og Importtallet i sidste Linie „76 628 000 Kr.“ ændres til: „80 952 000 Kr.“

(Vedtages dette Ændringsforslag, forandres Valutaordningens samlede Importtal i Bilagets Slutning „ca. 984 Mill. Kr.“ til: „ca. 988 Mill. Kr.“).

Formanden: Denne Sag og de stillede Ændringsforslag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

De stillede Ændringsforslag sattes først til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Ændringsforslag Nr. 1 (se ovenfor)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2

vedtoges uden Afstemning.

Derefter sattes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Thomsen: Venstres Modvillie mod Valutalovgivningen er jo ofte motiveret og i Dag af det ærede Medlem Hr. Krag. Min Modvillie — det tør jeg nok antyde — er ikke mindre, tværtimod, og da Konsekvensen af mine Anskuelser bliver et bestemt Nej, vil en kort Motivering af mit Standpunkt maaske være paa sin Plads, ikke mindst af den Grund, at det deles — det føler jeg mig fuldstændig overbevist om — af det brede Lag af det arbejdende Landbrugs Mænd over det ganske Land.

Den Plan, der her er Tale om, er i Princippet i det væsentlige en Videreførelse af det, vi gennem bitter Erfaring kender som baade dyrt og daarligt, ja direkte skadeligt for Erhvervslivet. En af de væsentligste Aarsager til den økonomiske Uligevægt, der hænger vort Samfund i en saa uhyggelig Grad, som Tilfældet er, er nemlig efter min Mening den forfejlede og kortsynede Valutapolitik, der er ført. Denne økonomiske Uligevægt medfører, at navnlig to store Dele af det danske Samfund i ganske særlig Grad lider under Krisen, nemlig Landbruget og de arbejdsløse. Naar vi nu staaar overfor Vedtagelsen af en ny Valutalov, kan der være Grund til at spørge, om vi virkelig skal fortsætte med en Valutapolitik, der medfører, at det Erhverv, der næsten er ene om at tilføre Landet Værdier, vedblivende skal bede om Fred og Ro til at arbejde en lang Dag Aaret rundt uden selv at faa en beskedent Andel af Nationens Arbejdsfortjeneste. Hvad hjælper det, at danske Landmænd formaar at producere baade bedre og billigere end vore Konkurrenter i Udlandet, naar andre Erhverv, andre Befolkningsklasser, som endnu har Arbejde og Beskæftigelsesmuligheder, i Læ af den gældende Valutalov formaar at lægge Beslag paa hele den danske Høsts Værdi? Det mægtige Produktionsapparat, som danske Landmænd har skabt, har ikke uden Grund vakt Beundring og vel til Dels ogsaa Misundelse Verden over. Hvis Kollegerne ude i den store Verden vidste Besked, vidste, at Resultatet for mange